

Lesarabræv

Útróðrarvinnan eigur at fáa betri kor

Tjóðveldisflokkurin fer at geva útróðrinum stórri ávirkan á fiskivinnupolitikkin her á landi. Útróðrin hevur prógv, að sítt virði fyri føroyska búskapin, og tað er hann, sum seinastu mongu árin hevur gildið tann almenna stuðul, sum hini fiskiskipini á Føroyagrunninum ikki hava megnað at klára seg fyri uttan.

Men samfelagsliga hevur hann verið ov lítill virður og politiskt hevur tað bert verið Tjóðveldisflokkurin, sum hevur givið honum sína fullu viðurkenning. Ta viðurkenning, sum hann so avgjørt hevur uppið.

Fyrirminur við útróðrinum

Kanska onga aðrastaðni í samfelagnum enn akkurát í útróðrinum er tað galdandi, at tað er verkafólkið sjálvt, sum eigur og rekur framleiðslutólina, t.e. fiskiførini. Og tað visir seg eisini, at tað eru útróðrarbátarnir, sum vóru teir stinnastu í fiskivinnuni.

Útróðrin hevur so avgjørt tann besta fiskin og tað er hesin fiskurin, sum gevur tann hægsta prísinn, og ivaleyst kundu vit fingið meira fyri henda heimsins besta og reinasta fisk.

Men í mong, mong ár hava útróðrarmenn ikki fingið nóg góðan prís fyri sína veiðu, av tí at teir hava gildið inn í ráfiskagrunnin all hesi mongu árin, samstundis sum alt ov stór og dýr skip á Føroyagrunninum hava fingið stuðul goldan úr hesum sama ráfiskagrunni.

Ráfiskagrunnurin, sum upp-runigaliga var ætlaður at geva eina javna príslegu fyri útróðrarfisk, bleiv skjótt til ein dreningsgrunn fyri teir stóru og alt ov dýru trolararnar, sum við stuðli frá afturhaldsflokkunum stöðugt hava trokað seg inn á Føroyaleiðina og bert hava dúvað uppá mongd og aftur

mongd, ístaðin fyri góðsku.

Stórir trolarar fóru eftir upsanum við stórar hjáveiðu av dýrari hýsu og dýrum toski og við stuðli úr ráfiskagrunninum, og afturat hesum kom partrolingin, sum hevur gjørt útlitini hjá útróðrinum sera, sera vánalig.

Ráfiskagrunnurin er sostatt eitt gott dømi um, hvussu hent og mennandi tiltøk skjótt kunnu verða oyðiløgd og misbrúkt av politikarum, sum bert hugsa um at seta sær og síni fyri ein lótvinning, uttan at hugsa um, at landið er bert ein arður, sum vit skulu umsita, fyri seinni at handa eftirkomurum okkara hann.

Samanhædd við teir stóru trolararnar (við ella uttan reidiligan eginpening) eru útróðrarbátarnir luftfalsliga ódýrir; í løgum fyri teir einstøku er ikki stór, viðlíkahaldið er ikki stórt og tað sama kann sigast um útróðrslurnar til rakstur.

Afturat øllum hesum kemur, at útróðrin skaðar ikki grunnarnar og húkurin tryggjar okkum bestu stovnsróktina.

Eisini skapar útróðrin eins nógva arbeidsplass sum teir meira ivasomu risa trolararnir við teimum mongu niðurskrivingum og fløgustuðlinum hvørs møguleiki er skaptur við milliárdalánun úr danska ríkisskassanum til føroyska landskassan við trygd í skatti og avgjöldum hjá Føroya fólki. Við hvørjum útróðrabáti eru 2 til 3 mans, umframt ein á landi, og teimum afturat koma 4 til 6 mans, sum eigna á landi, tá ið tað er lína. So her hava risa-trolararnir ongan fyrirmin at tosa um; als ongan.

Vánaliga stóðan hjá útróðrinum

Hóast útróðrarvinnan hevur allar hesar fyrirminur og fleiri afturat, fær hon ikki ta viðurkenning, sum hon hevur uppið, t. bankarnir tykjaast at

halda útróðrarflotan uttan fyri allari niðurskriving. Eisini her verður útróðrarvinnan latin upp til skutls. Útróðrin kann jú altíð fara, tí her eru tað útróðrarmenninir sjálvir, ið veðhalda við húsum og allari ogn fyri bankalánunum. Her missir bankin ikki tað stóra – hann fær so altíð húsin og ognirnar. Soleiðis tykist bankahugsanin at vera.

At bankarnir føra ein slíkan figgarpolitikk er skiligt, tí teir vilja bjarga so nógva av sínum lánunum sum gjørligt í hesum risa-trolarum og tá ið nú landskassin stendur við endan, so ber til at finna serligar gjaldstreytir við t.d. at leingja afturgjaldstíðina. Eigarnir eru sum kunnugt skipaðir í felag við bert lítulum eginpening.

Henda stóðan er bæði siðmenningarliga og búskaparliga skeiv. Her má vend koma í.

Men nú haldi eg at fólk yvirhøvur eru við at fáa eyggni upp fyri, at tann hægrenda ávirkanin á fiskivinnupolitikkin má halda uppat. Óhugnaliga gimdið eftir at fáa, at ognar sær, at hava so nógva sum gjørligt innan fyri so stutta tíð sum gjørligt, tykist at vera grundfest í politikkinum.

Ríkiðmið í havinum, ein gáva frá skaparans hond til okkum at umsita við skili, skal alt takast beinanvegin, ongan tíð ov skjótt – og sjálvt um hesin politikkur førir beint ímóti síni egnu undirgongd, tykjaast teir ikki at vilja helma í fyrrenn alt er oyðiløgt.

Politikkurin hevur stutt og greitt gingið út uppá hesi tiltøk landskassaveðhald, landskassastuðul, landskassalán, rakstrarlán, oljustuðning, prísískoyti, fløgustuðli, sanering o.a.m.

Hesin orskapur má stöðgast!

Hvat kunnu vit gera ella hvat er gjørt?

Fyrsta treytin fyri at vit aftur kunnu veiða stóran og góðan fisk, er, at fiskurin fær frið til at menna seg.

Ymisk tiltøk eru møgulig fyri at geva toskinum og hýsin betri umstøður til at vaksa í. Eitt er at friða tey týðningarmestu økini tann partin av árinum, tá ið fiskurin er mest sárbarur.

Eitt annað er at seta bann á økjum fyri nýtslu av ávísnum reidskapi, serliga teir stóru trolarunum, og so avgjørt partrolingin.

Eitt stig á røttu leiðina er nýliga samtykt lógin um at friða ávísar leiðir kring Føroyar fyri trolveiði, soleiðis at útróðrarflotin vinnur aftur síni søguligu rættindi og soleiðis at gýtingarstovnarir og tann hvíti fiskurin aftur fáa ein møguleika at menna seg.

Og eitt annað stig er lógin um minstuløn til útróðrarmenn, sum er ein royndarskipan.

Og at stállínuskip yvir 110 BRT ikki skulu fiska innan fyri 6 fjórðingar úr grundlinjunum.

Heita fyri teir smærri bátarnar. Útróðrarmenn ynskja at vera óheftir menn við egnum bátum, sum teir sjálvir reka, egnari útgerð og egnum arbeidsskúrum.

Men Tjóðveldisflokkurin meinar, at tað hevur stóran týðning, at landsins myndugleikar viðurkenna trøngu kor útróðrarmanna og týðningin av at hann verður mentur, so at hann ikki kemur at standa fyri falli.

Tjóðveldisflokkurin fer at manna politisku stöðuna hjá útróðrarvinnuni. Hon má styrkast við at geva hesari vinnu sjálvstøðuga umboðan í nevndum og ráðum, sum hava nakað við fiskivinnuna at gera.

Hans Tausen Olsen
løgtingsmaður
Runavík

RIMMAR BINGO

við hópi av
**FRÁLÍKUM
VINNINGUM**

byrjar í **SOSIALINUM** **UM FÁAR DAGAR**

Verið við frá byrjan

TRYGGIÐ
TYKKUM **ØLL BLØÐINI**

Búgva tygum óhøgliga til
blaðsølu

**GERIST SO HALDARAR
BEINANVEGIN**

og fáí blaðið frá bingo-
byrjan – eisini tað við
PLÁTUNI – umframt **Ó-
KEYPIS** bløðini, ið eftir
eru av jan. ársfjórðingi.

Fyll út og send inn hald-
aralepan beinanvegin –
ella ring **11820**

Ókeyp
Sosialurín
rindar
postgjaldið

64

Tíðindablaðið
SOSIALURIN
Postboks 76,
FR-110 Tórshavn

Eg gerist haldari av Tíðinda-
blaðnum Sosialinum og fáði
bláðið **5 ferðir** um vikuna.
fyri 225 kr./ársfj. (haldarar í Føroyum)
fyri 425 kr./ársfj. (haldarar í Danmark)

Ymsir prísir fyri onnur lond.

Til ber altíð at gerast haldari og gildið
verður bert fyr tili bløðini, ið eftir eru av
ársfjórðinginum.

Navn:

Bústaður:

Bygd/byur:

Land:

Tlf.:

Kannað postverkínum